

Zborový list

POPRADESKÝCH EVANJELIKOV

číslo VII / 2009

VIANOCE

VIANOČNÁ RADOSŤ

„...zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude všetkému ľudu, lebo narodil sa vám dnes v meste Dávidovom Spasiteľ, ktorý je Kristus Pán.“

L 2,10-11

Opäť tu máme Vianoce, najkrajšie sviatky roka. Slávime Kristovo narodenie v Betleheme. Milióny ľudí na celom svete si sprítomňujú túto udalosť okolo štedrovečerného stola. Táto udalosť hlboko zasahuje aj ľudí, ktorí stoja mimo cirkvi. Aj oni sa svojím spôsobom pripájajú ku Vianočnej slávnosti.

Nás, ktorí žijeme z Kristovho víťazstva na Golgote, táto udalosť narodenia Spasiteľa naplňa zvláštnou radosťou a vďačnosťou. Radujeme sa z príchodu Spasiteľa. V ňom Boh prišiel medzi nás. V ňom sme spoznali Boha ako milujúceho Otca, plného milosti a lásky. Prežívame aj vďačnosť, že Boh splnil zaslúbenia a poslal nám svojho Syna za Spasiteľa. Boh je verný. Plní svoje sľuby. Obdarúva nás oveľa štedrejšie, ako by sme my mali odvahu Ho prosiť.

Toto všetko sú dôvody na našu radosť. A my si želáme, aby nás táto radosť, láska a vďačnosť sprevádzala čo najdlhšie aj počas nového roka 2010.

S Božou pomocou to určite dokážeme.

Dr. Libor Bednár, zborový farár

Zborový list popradských evanjelikov. Pre vnútornú potrebu Evanjelického augsburského vyznania cirkevného zboru v Poprade, Námestie sv. Egídia 8/17, tel. farský úrad: 789 587 2. Zodpovedný redaktor: Dr. Libor Bednár - zborový farár, e-mail: ecavpp@stonline.sk, jazyková úprava: Zuzana Valeková, spolupráca: Ing. Zuzana Hybenová a Stanislav Račko. Grafická úprava: Samuel Bednár. Vydávanie zborového listu môžete podporiť milodarom. Ďakujeme.

KDE SA PÁN JEŽIŠ NARODIL?

*Prevzaté z časopisu Rozsieváč,
upravila Z. Valeková*

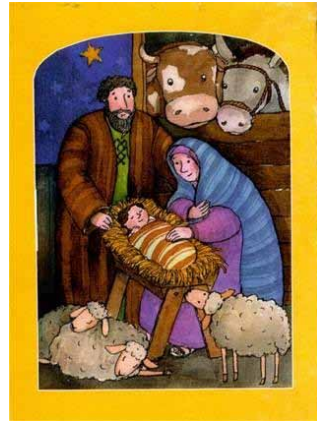
Deti dnes, aspoň v našej krajine, prichádzajú na svet väčšinou v sterilne čistých podmienkach pôrodníc a obklopené starostlivým zdravotníckym personálom. Pred niekoľkými desaťročiami to však tak nebolo, ale aj vtedy si rodičia starostlivo vybrali miesto na uvítanie svojich detí – obyčajne to bola čistá izba s čistou posteľou pre matku a postieľka alebo kolíska pre dieťaťko.

Ale s Pánom Ježišom to bolo inak. Pán Boh vo svojej všemohúcnosti mohol pre narodenie svojho Syna vybrať kráľovský palác, ale Boží plán bol iný – miesto jeho narodenia nebolo náhodné, má v sebe úžasnú symboliku. Ten Najsvätejší a Najčistejší sa narodil v nehygienickej a zapáchajúcej maštali, na mieste, o ktorom možno jednoznačne povedať, že bolo pod ľudskú dôstojnosť. Zostúpil z nebeskej slávy a maximálne sa ponížil. Týmto spôsobom z najväčších hĺbok pozdvihol človeka, a to nielen na úroveň ľudskej dôstojnosti, ale omnoho vyššie

– urobil ho dieťaťom Božím! Pán Ježiš vstupoval a stále vstupuje do ľudských srdc, ktoré neraz vyzerajú oveľa horšie než maštal', lebo sú plné špiny, plné hriechov, pýchy, pokrytectva, závidi, nenávisti, hnevu, ...

Pán Ježiš sa chce narodiť v každom ľudskom srdci – aj v tom najúbohejšom – ako Spasiteľ a Pán. Chce vojsť aj do takého srdca, ktoré mu už raz patrilo či patrí, ale je znova zanesené špinou a hriechmi, a to ako Ten, ktorý má moc aj z „maštale“ urobiť chrám Ducha Svätého.

Ako dnes vyzerá tvoje srdce? ■

DARY MUDRCOV

Miroslav Hvoždara (z časopisu Cestou svetla 12/2007)

*„Padli na tvár a klaňali sa Mu. Potom otvorili svoje klenotnice a obetovali Mu dary: zlato, kadidlo a myrhu.“
Mt 2,11*

Napadli vám niekedy myšlienky: Čo môžeme na Vianoce priniesť my k „Ježišovým jaslíčkam“? Aký dar pripravíme pre Toho, vďaka ktorému sa Vianoce stali?

Dary mudrcov sú symbolmi pravého obdarovania Krista. Symbolmi, za ktorými sa skrýva hlboké vianočné poslanstvo. Môžu nás vhodne motivovať.

Prvý dar je zlato. Mohlo to byť aj zlato darované vo forme pravých zlatých mincí aké sa vtedy používali. Tento dar mal aj ekonomický význam pre Ježišovu rodinu, lebo vzápätí po Ježišom narodení musela rodina emigrovať do Egypta a dar mudrcov im určite pomohol tento dlhší azyl prekonať. Zlato je v Biblii označované za symbol pravej, čistej viery. Apoštol Pavol píše v 1 K 3:11, že nik nemôže položiť iný základ okrem toho, čo je položený, a tým je Ježiš Kristus. Ak niekto stavia na tomto základe, zlato, alebo seno, či slamu, jedného dňa jeho dielo vyjde najavo. Seno a slama v ohni Božieho súdu zhorí, ale zlato sa prečistí a zaskveje sa v Božej nebeskej klenotnici. Dar mudrcov nás nabáda, aby sme tieto krásne sviatky nesvätili povrchno, bezbožne, ale prenikli k ich samotnému jadrú a obsahu, otvorili naše srdcia a domy spásy darovanej nám z nebies. Kto zostane len na povrchu, tomu Vianoce mnoho neprinesú a duchovne ho neobohatia.

Druhý kráľovský dar pre narodeného Ježiša bolo kadidlo. Bola to drahocenná živica vo forme malých zrníčok, ktoré začnú účinkovať až potom, keď sa zapália. Potom z nich vystupuje do priestoru dym príjemnej vône. Kadidlo bolo v oriente symbolom toho, čo dvíha ducha. Čo nám symbolizuje kadidlo? V Biblii je kadidlo symbol modlitby. Na Štedrý večer má

z našich domov vystupovať k nebu vôňa vrúcnych modlitieb – naše vďaky a chvály za veľký Boží dar. Možno ste sa už dávno doma v rodine spoločne nemodlili. Nech neprejde tohtoročný Štedrý večer vo vašej rodine bez modlitby a vrúcnej vďaky za Spasiteľa, záchrancu z našich hriechov a večného zotratenia.

Myrha je tretí kráľovský dar mudrcov. Bola to vzácna olejová zmes, ktorá sa dávala trpiacim na zmiernenie bolestí a na vyčistenie rán. Získavala sa zachytením kvapiek z odťatého kónára z tropického kra Balsamodendron Myrha. Kvapky myrhy odkvapkávali do nádoby vo forme slzy. Myrha je symbol utrpenia. Keď mudrci priniesli k Ježišovým jasičkám myrhu, týmto ukázali, že dnes môžeme priniesť Ježišovi aj naše slzy. Sú ľudia, ktorí budú prežívať Vianoce so slzami v očiach, ktorých postihlo veľké sklamanie, dotkli sa ich bolestné rany života, alebo prežívajú čerstvý smútok za blízkym človekom. Aj to môže byť vhodný vianočný dar pre Ježiša. On sám veľmi trpel, dostával mnoho rán a bol od všetkých opustený. Nik nie je tak blízko trpiacim ako On.

Tri vhodné vianočné dary priniesli mudrci od východu k Ježišovým jasičkám. Učme sa od nich. Tak krásne a čisto hľadali Ježiša a našli Ho. Tak krásne a zbožne dokázali na Neho hľadieť, s takou veľkou pokorou Ho privítať a tak štedro Ho obdarovať. Ak sa aj my takto rozhodneme Pána Ježiša hľadať, určite Ho nájdeme a Vianoce prinesú do nášho života nevšedné požehnanie. ■

Stano Račko

Skončil sa advent, dožili sme sa Vianoc. Chceme opäť rozohriať naše srdcia oslavou chvíle prvého príchodu nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista medzi nás. Každoročne ich slávime, vždy sú krásne a radostné, lebo majú prameň v nekonečnom mori Božej lásky k úbohému, hriechom zranenému ľudskému pokoleniu.

Slávime Vianoce! Slávime ich všetci skutočne kresťanským spôsobom? Skončilo sa horúčkované nakupovanie vianočných darčiekov: rodičia chceli urobiť radosť svojim ratolestiam, deti svojim rodičom, priatelia priateľom, každý tomu, voči ktorému cíti nejakú náklonnosť či podlžnosť. Možno niektorý darček spôsobil aj sklamanie, ak nesplnil očakávanie obdarovaného a bolo po nálade alebo nastúpila falošná pretváрка.

Uvedomujeme si dostatočne, prečo sa ľudia na Vianoce vzájomne obdarúvajú? Je každé obdarovanie ozveňou toho, že celé ľudstvo bolo príchodom Ježiša Krista medzi nás obdarované najštedrejšie láskou Boha? Slávime Vianoce! Niekedy sa mi zdá, keď vidím v príprave Vianoc toľko nervozity a zhonu, že z Vianoc nám zostali už len stromčeky a zvyk dávať si navzájom darčeky; ale pritom nám uniká, alebo sa úplne stráca, pravý zmysel týchto najkrajších sviatkov v roku. Prečo je toľko povrchnej náladovosti, ktorá za deň, za dva zmizne ako lanský sneh a hlási sa opäť obyčajná všed-

nosť, znechutenie, keď človek pociťuje svoj vlastný život ako bremeno a pripadá mu, ako by bol niečím a niekým oklamáný? Jednoducho preto, že pre zhon, do ktorého sa moderný človek ponára, nestačí sa zamyslieť nad skutočným bohatým obsahom Vianoc! A čo je tým bohatým obsahom Vianoc? Na to nám odpovedá krásna vianočná pieseň, na ktorú sa iste všetci tešíme: „Narodil sa Kristus Pán ...“

Áno, milý brat a setra, v tichej svätej noci, pred vyše dvetisíc rokmi naplnilo sa očakávanie ľudstva, narodil sa Otcom prisľúbený, prorokmi ohlasovaný, Ježiš Kristus, Mesiáš a Pán. Božia láska sa sklonila k človeku. Stala sa udalosť, ktorá nemá reprízu v svetových dejinách ako nejaká vianočná rozprávka, a ktorá aj po veľkom časovom odstupe naplňa každé veriace srdce hrejivou radosťou a mučivo uvádza do rozpakov aj tých neveriacich. Ježiš Kristus, ktorý sa narodil v Betleheme, je stredobodom ľudských dejín, je podmaniteľom ľudských srdiec, je našim Pánom a Bohom, ktorý sa pre nás stal človekom, aby sme sa my ľudia mohli stať Božími deťmi. Pán Ježiš sa preto narodil, preto sa nebadane ako dieťa zamiešal medzi nás, aby nás svojim príkladom a slovom učil ceste k pravému šťastiu.

Ježiš chce, aby sme mali pekný, radostný a šťastný nielen jeden alebo dva či tri dni v roku, ale aby sme mali celý náš život krásny, požehnaný, vianočný!

Ako Učiteľ života nám dáva túto výstrahu: „a riekol: Veru hovorím vám: Ak sa neobrátite a nebudete ako deti, nevojdete do nebeského kráľovstva“. (Mt 18,3) A aby to bolo účinnejšie, „povedal“ nám to isté príkladom, keď sa dal ako malé dieťa položiť do jasiel na slamu. Byť ako deti – to je hlas kresťanských Vianoc. To je volanie, ktoré už vyše dvetisíc rokov vychádza z betlehemskej Jaskyne Narodenia. My ho na svoju škodu nepočúvame, my ho často nerešpektujeme, a preto nosíme v duši nepokoj a v očiach smútok.

Milí moji, chceme prísť podľa splniteľného Božieho plánu k šťastiu, k radosti, k naplneniu, ktorá nekončí ani za hrobom? Buďme ako deti: nevinní, čistí, odhodíme pretváрку, faloš a nenávisť, nepáchajme hriech, ... Pokoj a hriech sa neznosú! Pozorovali ste už deti, keď išli zo školy? Pohádali sa, poškriepili, možno i pobili. Vy ste išli opačným smerom a keď ste sa na rohu ulice obzreli späť, videli ste ich ako priateľsky kráčajú vedľa seba. To sú iné deti? Nie! Tie isté! Také sú deti a takých Boh chce mať aj nás! V živote sa všeličo prihodí, zabolí nás to i ono. Nahneváme sa, možno aj ublíži-

me, nezriedka i tým najbližším. Ale ak máme radosť v srdci a v našom kresťanskom slovníku slovko „odpusť“ a máme ruku na podanie a tvár, ktorá vyjadrí všetko, i to, čo sa inak neodvážime povedať, potom to s nami nie je až také zlé ...

„Slnko nech nezapadá nad vašim hnevom“ , napomína nás Duch Svätý. Deti majú ešte jednu krásnu vlastnosť. Dôveru voči tým, ktorým veria, ktorí sa o nich starajú. Sú to ich najmilší. Náš najmilší Boh odkladá svoj majestáť a prichádza k nám ako dieťa, aby nám mohol povedať príkladom i slovom: Buďte čistí, bez hriechu, bez viny – buďte ako deti...

Brat, sestra, zahľadme sa do Betlehemskej jaskyne tak, ako sme to doposiaľ ešte neurobili. Počúvajme pozorne tento dvetisícročný odkaz a pripravme si srdce na jeho prijatie. Aj vo svojich tridsiatich, päťdesiatich či sedemdesiatich rokoch sa nám srdce rozochveje, oči zažiaria a aj my budeme sláviť Vianoce skutočne kresťanským spôsobom, tak ako ich slávia úprimné Božie deti.

Pokoj Vám a dobro a požehnaný nový rok 2010! ■

VIANOČNÝ PRÍBEH

Wycliffe Bible Translators International, misia prinášajúca Božie slovo – Bibliu všetkým národom v ich rodnom jazyku

...Povedali sme im o Márii a Jozefovi ako prišli do Betlehema. Keď nenašli miesto v hostinci, odišli do mašta-

le, kde sa dieťaťko Ježiš narodilo a položili ho do jasiel. Počas celého rozprávania všetky deti aj zamestnanci sirotinca s úžasom počúvali. Niektorí sedeli na hranách svojich stoličiek, akoby chceli zhltnúť každé slovo.

Keď sme dokončili rozprávanie príbehu, rozdali sme deťom tri malé kúsky tvrdého papiera, aby z nich vyrobili jednoduché jasle. Každému dieťaťu sme dali malý štvorček zo žltej papierovej vreckovky (farebný papier by ste márne zháňali v tom meste). Deti začali podľa našich pokynov opatrne trhať vreckovku na tenké pásiky, ktoré potom ukladali do jasličiek namiesto slamy. Z vynosenej flanelovej nočnej košele, ktorú jedna Američanka vyhodila, keď opúšťala krajinu, sme vystrihli malé štvorčky, ktoré mali slúžiť ako prikrývka pre bábätko. Bábiky – bábätka sme vystrihli z hnedkastej plsti, ktorú sme si priniesli z USA.

Deti v sirotinci mali plné ruky práce s vyrábaním svojich jasličiek, keď som sa pomedzi ne prechádzala a sledovala, či niektoré z nich nepotrebuje pomoc. Všetkým sa darilo veľmi dobre, až napokon som prišla ku stolu, kde sedel malý Michael. Chlapček vyzeral asi na 6 rokov a jasličky už mal hotové. Keď som sa pozrela do jeho jasličiek, s prekvapením som zistila, že v nich neleží jedno, ale dve bábätka. Tak som rýchlo zavolať tľmočníka, aby som sa chlapčeka spýtala, prečo sú v jasličkách dve bábätka. Dieťa si preložilo ruky a pozerajúc na svoje hotové „dielo“ začalo s vážnou tvárou opakovať príbeh. Na také malé dieťa, ktoré počulo vianočný príbeh len raz, bolo až prekvapivé s akou presnosťou dokázal príbeh zopakovať až do momentu, kedy Mária vložila bábätko Ježiša do jasiel.

Potom začal Michael improvizovať. Vymyslel si svoj vlastný koniec k to-

muto príbehu, ktorý znel takto: „...a keď Mária vložila bábätko do jasiel, Ježiš sa na mňa pozrel a spýtal sa ma, či mám miesto, kde by som prenocoval. Ja som mu povedal, že nemám mamu ani ocka a nemám miesto, kde by som mohol zostať. Vtedy mi Ježiš povedal, že môžem zostať s ním. Ale ja som mu povedal, že nemôžem, lebo nemám darček ako ostatní, ktorý by som mu mohol dať. Ale ja som veľmi chcel zostať s Ježišom a tak som rozmýšľal, či predsa len nemám niečo, čo by som mu mohol dať ako dar. Možno by som ho mohol namiesto darčeka zohrievať – stačilo by to? Ježiš mi povedal: ‘Keď ma budeš zohrievať, bude to ten najkrajší darček, aký mi kto kedy dal.’ A tak som vliezol do jaslí, Ježiš sa na mňa pozrel a povedal, že s ním môžem zostať – navždy.“ Keď malý Michael dokončil svoj príbeh, jeho očka sa naplnili slzami, ktoré sa mu začali gúľať po jeho malých líčkach. Nato si zakryl tvár dlaniami, jeho hlavička klesla na stôl a jeho útle plecica sa roztriasli keď vzlykal.

Malá sirota našla niekoho, kto ju nikdy neopustí ani jej neublíži, niekoho, kto pri nej zostane – NAVŽDY. Pochopila som, že nie to, ČO v živote máme, ale KOHO máme, je to podstatné – to sa ráta! ■

LEBO HOSPODIN BOH JE SLNKOM A ŠTÍTOM

“Lebo Hospodin Boh je slnkom a štítom, milosť a slávu udeľuje.” Žalm 84,12 - Øivind Andersen z knihy Pri prameni

Niekedy sa hovorí, že žiť z Božej milosti je ponižujúce. A ešte častejšie si to človek len myslí. Ale vtedy sme úplne na scestí. Milosť v Božom Slove znamená, že nás Boh miluje bez dôvodu. Dáva nám svoju lásku bez toho, aby sme si ju zaslúžili. Evanjelium je zvesť o tom, že Boh nám dáva všetko výmenou za nič“. Božím darom milosti je večný život v Ježišovi Kristovi“. Dar milosti znamená dar, ktorý dostávame bez toho, aby sme si ho zaslúžili.

Odplata za hriech je smrť. Hriech nám dáva to, čo si zaslúžime. Ale naopak “Božím darom milosti je večný život v Ježišovi Kristovi.” (R 6,23)

S týmto darom súvisí sláva. Sme pred Bohom predstavení, ako keby sme nikdy nezhrešili. Božia milosť nie je podobná tomu, keď omilostuje človek.

Zločinec môže byť omilostený a oslobodený od trestu. Ale žiaden úrad nemôže zločinca predstaviť tak, ako keby nikdy nezhrešil. Avšak práve to robí Boh, keď nám dáva svoju milosť. On udeľuje milosť a slávu. Sme ospravedlnení za svoje hriechy a dokonale od nich vyslobodení. Toto naozaj nie je ponižujúce. Znamená to byť vyvýšený v milosti!

Dá sa vôbec pomyslieť na niečo väčšie a blahoslavenjšie, než na skutočnosť, že vďaka Pánovi Ježišovi stojím skrze vieru v Neho pred Božou tvárou dokonale oslobodený, akoby som nikdy nezhrešil? ■

KEKSY V KONCENTRAČNOM TÁBORE

Z časopisu Cestou svetla 12/2007

Tento skutočný vianočný príbeh rozprával prešedivený Talian, major armády spásy na jednom protestantskom zhromaždení v Ríme.

V roku 1943 som bol nemeckým vojenským súdom odsúdený na smrť. Pretože som bol ženatý a mal som štyri deti, zmenili mi rozsudok na „miernejší trest“. Poslali ma do nemeckého koncentračného tábora. Za deväť mesiacov som schudol na 90 funtov (1

funt = 0,4 kg) a mal som telo pokryté mnohými ranami. Právě zlomené rameno mi nechali bez lekárskeho ošetrovania.

Na Štedrý večer, keď som sedel v tábore s mojimi spoluväzňami, nechal si ma zavolať veliteľ. Zastal som pred ním do pol pása obnažený a bosý. Sedel oproti mne pred bohato prestretým vianočným stolom. Musel som sa celú hodinu pozerieť na to, ako jedol. Bola to pre mňa ťažká hodina spojená s vnútorným bojom. Bol som to-

tiž kresťan a kázal som mojim uväzneným kamarátom. V mojom srdci sa ozval diabolský hlas: „Dapozzo, veríš ešte v Boha 23. žalmu?“ Vzdychol som si k môjmu nebeskému Otcovi prosiac Ho o silu i odvahu a mohol som si nakoniec povedať: „Áno, verím v Neho!“ Potom priniesol väzenský zriadenec veliteľovi na stôl kávu a balíček s keksami. Veliteľ sa pustil hneď do nich a pritom popíjal kávu. Konečne sa ku mne prihovril: „Tvoja žena je dobrá kuchárka, Dapozzo!“ Začal mi vysvetľovať: „Už sedem mesiacov ti tvoja žena posielala do tábora malý balíček s pečivom a ja som z neho práve jedol“. Znovu som musel bojovať s pokušením nenávidieť ho a obviňovať Boha. Vedel som s akým nedostatkom jedla zápasia doma moje deti a žena. Zo svojho skromného prídelu potravín museli si odrieť múku, olej a cukor, aby mi mohli niečo poslať. A tento muž dokázal zjesť stravu mojich detí. Znovu mi diabol našepkával: „Musíš ho nenávidieť Dapozzo!“ A znovu som sa modlil a Boh ma ochránil pred nenávisťou. Poprosil som veliteľa, či by mi nedaroval aspoň jeden keks. Nechcel som ho zjesť, chcel som naň len pozerieť a pritom myslieť na svoje deti. Ale veliteľ zjedol všetky keksy do jedného. A prekliat ma. Na to som mu povedal: „Ste úbohý muž, veliteľ, ja som predsa bohatší, lebo verím v Boha a som vykúpený drahou krvou Ježiša Krista.“ Veľmi sa rozhneval a poslal ma naspäť do tábora.

Keď sa skončila vojna, pátral som po tomto táborovom veliteľovi. Väč-

šinu veliteľov zastrelili. Jemu sa však podarilo ujsť a ukryť sa. Hľadal som ho desať rokov. Konečne som ho našiel a šiel som ho navštíviť. Nepoznal ma. Povedal som mu: „Som číslo 17531. Spomínate si na Vianoce 1943?“ Zrazu od strachu zbledol a podobne i jeho žena. Celý rozochvený sa ma spýtal: „Prišli ste sa mi pomstiť?“ „Áno“, odpovedal som a otvoril som balík, v ktorom sa objavila hromada pečiva. Poprosil som jeho ženu, aby uvarila kávu. Potom sme spolu pili kávu a jedli pečivo. Muž sa na mňa pozeral celkom zmätený. Nerozumel tomu, čo sa práve deje. Nakoniec sa rozplakal a prosil ma o odpustenie. Povedal som mu, že mu v mene Kristovej lásky odpúšťam. O rok neskôr tento bývalý veliteľ koncentračného tábora i jeho manželka odovzdali svoje životy Ježišovi Kristovi. Dnes sú nasledovníkmi Krista.

Počas rozprávania tohto príbehu zavládlo v zhromaždení hlboké ticho. Každý cítil, ako tu pôsobil Duch Boží a dotýkal sa každého srdca. To sú vzácne, posvätné okamžiky, v ktorých k nám hovorí Boh a každý Ho počuje a rozumie.■

Pred pár rokmi bol kazateľ z iného štátu pozvaný kázať do zboru v Houstone, v Texase. Pár týždňov po príchode mal príležitosť ísť autobusom do centra. Keď si sadol, zistil, že vodič mu vydal o 25 centov viac.

Rozmýšľal čo urobiť, a vravel si „Radšej ten štvrták vráť. Nechať si ho, to by bolo zlé.“ A potom si povedal, „Ale veď je to iba štvrták, kašli na to. Koho zaujíma tak málo peňazí? Veď autobusová spoločnosť aj tak zarába viac než dosť. Nikomu to nebude chýbať. Ber tých 25 centov ako dar od Boha a buď ticho.“

Keď vystupoval, zastavil sa na chvíľu vo dverách, a dal mincu šoférovi: „Tu máte, vydali ste mi viac.“ Šofér s úsmevom odpovedal: „Nie ste vy ten pozvaný kazateľ v meste?“ „Som,“ odpovedal. „No, práve som rozmýšľal, že by som niekam chcel chodiť chváliť Pána. A chcel som len vidieť, čo urobíte, ak vám vydám viac. Tak sa teda v

nedeľu uvidíme v zbere!“

Keď kazateľ vystúpil z autobusu, oprel sa rukami o najbližšiu lampu a vzdychol: „Ach Bože, ja som skoro práve predal tvojho Syna za 25 centov.“

Naše životy sú niekedy tá jediná Biblia akú budú niektorí ľudia kedy čítať. Toto je dosť strašidelný i poučný príklad toho, ako pozorne nás ľudia ako kresťanov sledujú a budú nás skúšať.

Buď vždy v strehu a pamätaj: na pleciach nosíš meno Krista, keď si hovoríš kresťan.

Daj pozor na svoje myšlienky – stanú sa slovami.

Daj pozor na svoje slová – stanú sa skutkami.

Daj pozor na svoje skutky – stanú sa zvykmi.

Daj pozor na svoje zvyky – stanú sa tvojim charakterom.

Daj pozor na svoj charakter – stane sa tvojím osudom. ■

EMANUEL

Spracovala S. Slahová podľa Svätého písma, r. vydania 2004, str.1301.

Emanuel je symbolické meno (hebr. Immánú-el = Boh s nami) obdivuhodného chlapčeka, ktorého narodenie prorokoval Izaiáš okolo roku 735 pred Kr. (porovnaj Iz 7:14).

Toto narodenie z panny, či z mladej devy (hebr. almáh) má obidva významy (porovnaj Mich 5:2) a malo byť

znamením a zárukou, že Jahve stojí po boku svojho národa (porovnaj Iz 8:10, Ž 46:8) a preto sa judský kráľ Achaz (736-716 pred Kr.) nemusí báť hrozieb kráľov Izraela a Damasku (porovnaj Iz 7:1-9).

Grécky preklad Septuaginata použil ako ekvivalent slovo parthénos, ktoré označuje pannu. Aj evanjelista Matúš 1:22-23 vykladá citovaný Izaiášov text v tomto zmysle. Preto v ňom

väčšina exegetov (exegetika - prakticky výklad Biblie) vidí mesiášske proroctvo o panenskom počatí a narodení Ježiša Krista.

A v Pánovi Ježišovi Kristovi sa naozaj splnilo toto proroctvo o Mesiášovi, lebo v ňom je definitívne „Boh s nami“ (porovnaj Ján 1:14). ■

SLOVO NA ÚZKU CESTU

Miroslava Balková, zástupkyňa vedúceho MoS - Z brožúry „Tesnou bránou 2010“

Heslo roka 2010 znie nám z Evanjelia podľa Jána 14:1: Nech sa vám srdce nestrachuje! Verte v Boha a verte vo mňa!

Život každému človeku prináša chvíle radostí aj starostí. My veľa krát pozeráme len na to čo máme pred očami, lenže tento časný život nám prináša omnoho viac. Nie je to len okamih, je to chvíľa, ktorú nám Boh dáva, aby sme Ho mohli lepšie spoznať, milovať. A tak sa nieto čoho báť čo bude zajtra, možno o mesiac. Boh má s každým jedným z nás svoj plán, máme tu poslanie, úlohu, ktorá nám ukáže smer našej cesty, putovania, ale hlavne nášho srdca. Aby sme cez túto časnosť mohli prejsť do večnosti, nemáme sa čoho báť, veď náš dobrotivý Pán je s nami v každom čase. On nás nepúšťa zo svojho náručia, ale my sme

tí, ktorí Ho opúšťame... Ale predsa sa len neprestajne modlime a prosme Pána života i smrti, aby nám dal pevnú vieru do srdca a rozhojňoval vieru medzi nami. Kde je tvoj poklad, tam bude aj tvoje srdce... Kde je tvoje srdce, sestra, brat? Nie tomuto svetu a tomu čo ho obklopuje, ale mocnému Bohu, zjavenému nám v Ježišovi Kristovi, musíme neprestajne veriť, na Neho sa spoliehať. Najdôležitejšie je byť s Ním v každom čase, 24 hodín denne. Prosme o to, snažme sa o to. Nestrachujme sa, len Bohu sa oddajme a verme Ježišovým zaslúbeniam: Ja som s vami po všetky dni, až do konca sveta – hovorí Pán Ježiš každému.

Prajem vám a nám všetkým spoločne, aby sme čo najviac času mohli stráviť pri čítaní Božieho slova v Pánovej blízkosti, On sám nech Vás požehnáva na každom kroku.

Nezabudnite si kúpiť brožúru „Tesnou bránou 2010“! ■

ZLO NEEEXISTUJE!

Zdroj: internet

Profesor na univerzite položil svojím študentom otázku: „Je všetko, čo

existuje, stvorené Bohom?“ Jeden zo študentov nesmel odpovedať: „Áno, je to stvorené Bohom.“ „Stvoril Boh všetko?“ - opäť sa spýtal profesor.

„Áno, pane!“ - odpovedal študent. Profesor sa teda spýtal: „Ak Boh stvoril všetko, to znamená, že stvoril aj zlo, ktoré na svete existuje. A vďaka tomuto princípu, naša činnosť určuje nás samotných a Boh je tiež zlo, keďže ho sám stvoril.“ Nato študent stíchol a profesor bol sám so sebou spokojný.

Zrazu zdvihol ruku iný študent: „Pán profesor, môžem vám položiť otázku?“ „Samozrejme“ - povedal profesor. Študent sa postavil a spýtal: „Povedzte, existuje chlad?“ „Čo je to za otázku, samozrejme že áno, tebe nikdy nebolo chladno?“ Študenti sa zasmiali otázke spolužiaka, ale ten pokračoval: „V skutočnosti, pane, chlad neexistuje - v súlade so zákonmi fyziky je chlad iba neprítomnosť tepla! Človeka a predmety môžeme popísať a určiť ich energiu na základe prítomnosti, alebo vytvorenia tepla, ale nikdy nie na základe prítomnosti či vytvorenia chladu! Chlad nemá svoju jednotku, v ktorej ho môžeme merať. Slovo chlad sme si vytvorili my ľudia, aby sme popísali to, čo cítime v neprítomnosti tepla.“ A študent po-

kračoval: „Pán profesor, existuje tma?“ „Samozrejme, že existuje“ - odpovedal profesor. „Znova nemáte pravdu, tma tak isto neexistuje! V skutočnosti tma môže byť len preto, že niekde je neprítomnosť svetla. Môžeme skúmať svetlo, ale nie tmu. Svetlo sa dá rozložiť, skúmať lúč po lúči, ale tma sa zmerať nedá. Tma tiež nemá svoju jednotku, v ktorej ju môžeme merať. Tma je iba pojem, ktorý si vytvorili ľudia aby pomenovali neprítomnosť svetla.“ A mladík sa pýtal ďalej: „Pane, existuje zlo?“ Tentoraz profesor už odpovedal neisto: „Samozrejme, vidíme to každý deň, brutalita vo vzťahoch medzi ľuďmi, trestné činy, násilie, všetko toto nie je nič iné ako prejav zla.“ Na to študent odpovedal: „Zlo neexistuje, pane! Zlo je iba neprítomnosť dobra, teda Boha! Zlo je výsledok neprítomnosti božej lásky v srdci človeka. Zlo prichádza vtedy, keď je neprítomnosť lásky, rovnako, ako prichádza tma alebo chlad - v neprítomnosti svetla a tepla.“ Profesor si bez slova sadol. ... a ten múdry študent bol mladý Albert Einstein. ■

PÄŤPRSTOVÁ MODLITBA

Modlitba pomocou piatich prstov na pravej ruke ti pomôže urobiť si efektívny plán počas tvojho modlitebného času s Pánom.

1. Malíček nám pripomína modlitbu za tých najmenších: deti, slabých ľudí, ľudí v núdzi, v ohrození, siroty, ale aj za seba samého.

2. Prstenník je perfektný nato, aby sme pamätali, že sa treba modliť za

ľudí, ktorí sú v problémoch, v trápeniach a v bolestiach.

3. Prostredník ti pripomenie, že sa treba modliť za vodcov – mužov a ženy, ktorí sú v centre diania a ich rozhodnutia veľmi ovplyvňujú ostatných ľudí. Je to napr. prezident, ministri, tvoj nadriadený a iní ľudia,

ktorí majú moc a sú vo vedúcom postavení.

4. Ukazovák je ďalší – modli sa za tých, ktorí ukazujú ostatným na Boha, za tých, ktorí vyučujú, liečia, slúžia druhým.

5. Palec je najbližšie pri tebe – začni sa modliť za ľudí, ktorí sú ti najbližší.

BOLI SME ZNOVU V POPRADE!

Príspevok Rudolfa Hoffmanna z Gemeindebrief ev. cirk. zboru Lohmar; preložila A. Wielandová

Bolo to v máji, keď sme šli pätnásti Lohmarčania cirkevným autobusom a dvoma osobnými autami do partnerského zboru v Poprade na úpätí Vysokých Tatier. Ako každý raz, boli sme našimi slovenskými priateľmi vítaní s láskou a nadšením.

Nasledovali dni plné prirodzeného pohostinstva v rodinách a pri všetkých podujatiach, ku ktorým patrila túra v Tatrách, návšteva tamojšieho moderného termálneho kúpaliska a predovšetkým celodenný výlet do poľského Krakowa.

Bohoslužby v nedeľu sa niesli, pre nás nezvykle, celkom v znamení Dňa matiek (text kázne 2M 2:1-10 Mojžišova matka) a potom oslavy pokračovali v zborovej sieni.

V zborovej sieni sa konal aj rozlúčkový večer, a to so spevom a ako vždy s veľkým množstvom výborného jedla, na ktorom sa zúčastnilo mnoho Slovákov. Tento večer znovu dokázal, aké dôležité je toto spojenie s našim zborom pre luteránov tamojšieho cirkevného zboru. Ráno, na rozlúčke s našou skupinou, boli, samozrejme, zase všetci prítomní. Našich slovenských priateľov sme na budúci rok zase pozvali k nám do Lohmaru. Toto spojenie sa musí bezpodmienečne udržiavať!

Aj my máme z toho veľký osoh. Ktože vie, že Tatry sú nádherné miesto na dovolenku? Hotely a strava majú vysokú úroveň, ceny sú ešte nízke, ľudia pohostinní a predovšetkým voči nám Nemcom veľmi otvorení. Záver: z každej cesty do Popradu sa vraciame s túžbou, sa tam zase vrátiť. ■

ŠTEDROVEČERNÁ MODLITBA

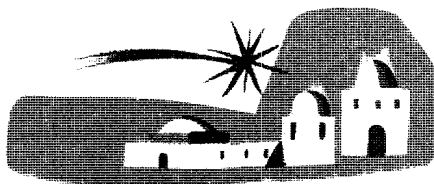
Narodený Kriste, Mesiášu drahý,
vdaka Ti, žes vstúpil na tie naše prahy,
vošiels v chyžky naše, sadols k nášmu stolu,
by si zahnal temno trápenia a bóľu,
chudobných potešil, chorým dával sily,
pútnikom v tmách svetlo, aby nezblúdili.

Ach, buď s nami Pane, jak s rodinou svojou,
vlej pokoja, lásky, vo vír zemských bojov,
zotri slzy z očí, zahoj biednych rany,
ochráň všetkých verných, Pane milovaný!

Tebe porúčame tých, čo nemoc tlačí,
Tebe, čo zru dneska k nebu v trpkom plačí,
Tebe milých našich, ktorí svätia s nami,
otcov, synov, bratov i dcéry s matkami,
Tebe, dietky svoje, všetko, čo len máme,
do ochrany Tvojej svätej porúčame:
dožič všetkým hojne, čo im k žitiu treba!
A napokon Tebe chceme dať i seba:
buď nám vodcom, radcom, spomocníkom v púti,
rozraduj nás, keď nás smútok rozkormúti,
pozdvihuj nás, akže sily u nás málo,
aby čo má kvitnúť, v nás i previtalo!

A po tomto žití rozpni náruč svoju,
preved' svojich verných z bojov ku pokuju,
a spoj nás tam v nebi, udeľ večnej slávy,
tak buď s nami Kriste, Mesiášu pravý. Amen.

Martin Rázus

PONÁHLAM SA

Ponáhľam sa do Betlema,
lebo dni sa krátia, skoro sa zvečerieva
narodilo sa tam Božie dieťa,
SVETLO celého sveta.

Ponáhľam sa do Betlema,
snáď cestou nezblúdím, povedie ma jasná hviezda,
narodilo sa tam Božie dieťa,
SPASITEĽ celého sveta.

Ponáhľam sa do Betlema,
hoci mi sily ubúdajú a som unavená,
narodilo sa tam Božie dieťa,
VYKUPITEĽ celého sveta.

Ponáhľam sa do Betlema,
lebo ma tam čaká Božie dieťa,
darček pre Neho mám, nesiem Mu
SRDCE otvorené dokorán.

Ponáhľam sa do Betlema,
no tú cestu nezvládam, ťaží ma hriech a duša ubolená.
Narod' sa dieťa Božie v mojom srdci,
Veď miesta je tam dosť,
príd' SPASITEĽ a buď môj vianočný hosť.

Mária Graindová

VIANOČNÉ TAJOMSTVO

Keď Štedrý večer do saní sadne,
nenechá smutné miestočko žiadne.

Na sivú hlinu koberce stelie,
utkané z vločiek, iskrivo biele.

Pripína hviezdy na vetvy smrekov,
deti v sne plávajú voňavou riekou.

Mladých i starých dojme a vzruší.
Potom sa ticho privraví k duši:

Otvorte dvere Kráľovi kráľov!
On plní všednosť radosťou stálou.

V hlbine srdca urobí divy,
Aby svet znova nezostal sivý.

Jana Nagajová

POZÝVAME VÁS NA SLUŽBY BOŽIE:

25. 12. 09.00 - Poprad, 1. Slávnosť vianočná
10.30 - Stráže, 1. Slávnosť vianočná
-
- 26.12. 09.00 - Poprad, 2. Slávnosť vianočná
10.00 - sviatosť Večere Pánovej
-
- 31.12. 16.30 - Spišská Sobota, Silvestrovské Služby Božie
18.00 - Poprad, Silvestrovské Služby Božie
-
- 1.1. 09.00 - Poprad, Novoročné služby Božie
10.30 - Stráže, Novoročné služby Božie
-
- 3.1. 09.00 - Poprad, Nedeľ po Novom roku
-
- 6.9. 09.00 - Poprad, Zjavenie Krista Pána mudrcom

